

Redakcja i administracja: Kraków, Sławkowska 29.

Prenumerata miesięczna:

z odsyłką **2 K**, bez odsyłki **1 K 60 h**,
za granicą 2 mk. 30 fen., 3 fr. 50 ctm., 2½ szyl.,
70 ctm. ameryk.

Prenumerata tygodniowa w Krakowie 40h.

Konto czekowe Nr. 834.095.

Numer **8 h**, poświęteczny **4 h**.

Telefon redakcji 396 —

Adres na telegramy: **Naprzód Kraków**.

NAPRZÓD

Organ centralny polskiej partii socjalno-demokratycznej.

Wychodzi codziennie (z wyjątkiem niedziel i świąt) o godzinie 6 wieczór, a nadto w poniedziałki i dni poświęteczne o godzinie 10 rano.

Dział inseratowy: Kraków, Gołębia 2.

Ogłoszenia (inseraty)

kosztują od miejsca wiersza jednoszpaltowego
drobnym drukiem (petitem) za pierwszy raz
20 halerzy, następny po 10 hal. — **Nadesłano**
od miejsca wiersza drukiem petitowym po 40
hal. za każdy raz. Śluby, zaręczyny i nekrologi
po 80 hal. od wiersza za każdy raz.**Załączniki** (prospekty i t. d.) przyjmuje się za
cenę 2 kor. za 100 egzemplarzy dla zamiej-
scowych, a 1 kor. za 100 egzemplarzy dla
miejscowych prenumeratorów.Reklamacye otwarte są wolne od opłaty po-
cztowej. — Redakcja rękopisów nie zwraca
i bezimiennych listów nie uwzględnia.

Subkomitet.

Sejmowa reforma wyborcza została przez komisję sejmową przekazana subkomite-
towi, który pod przewodnictwem ks. Czar-
toryskiego i Abrahamowicza ma opracować
projekt reformy.

Jaki to będzie projekt?

Gdyby zależało od obszarników podol-
skich i obszarników z „prawicy narodo-
wej“, byłaby to taka „reforma“, któraby
właściwie nic nie zreformowała. Są oni
bowiem wciąż jeszcze zdania, że w grun-
cie rzeczy reforma jest niepotrzebna, że
nikt się jej nawet nie domaga!

„Nieprawdziwym jest twierdzeniem — pi-
sze „Gazeta narodowa“ — jakoby ogół prze-
jęty był żądaniem powszechnego głosowania,
jakoby w spełnieniu tego postulatu upatry-
wał choćby zadatek lepszej przyszłości. Na-
wet wiece, zwoływane przez socjalistów, do-
wodzą bardzo małą liczbą uczestników, brak
gorączkowania się dla tej sprawy, a znaczna
część usuwa się od tej akcji i zajmuje bar-
dziej rezerwowane stanowisko. Lud wiejski
milczy podejrzliwie na wszystkie daleko idą-
ce projekty, odzywają się wśród niego już
nawet głosy przestrogi, a produkujący stan
średni głośno już nawet odezwał się z pro-
testem przeciw wykluczeniu z sejmu repre-
zentacji interesów“.

Pociesza się „Gazeta narodowa“, jak
może, strusim sposobem, a przytakuje jej
„Czas“:

„Pogląd ten uznać należy za zupełnie tra-
fny. Opinia publiczna dojrzała i politycznie
myślącej części naszego społeczeństwa idzie
stanowczo przeciwko czteroprzymiotnikowe-
mu prawu głosowania. Należy też i można
stwierdzić z całą stanowczością, że żadne ze
stronnictw narodowych nie domaga się ta-
kiej reformy, jaką zbudowano dla Rady pań-
stwa. Powszechnego i równego prawa gło-
sowania żądają tylko socjaliści, ludowcy i
Rusini, jeżeli zaś mówimy „ludowcy“ to mie-
scimy wśród nich tylko część włościaństwa, bo
ogromna jego liczba jest z wszelką pewnością
zdecydowaną przeciwniczką takiej or-
dynacji wyborczej, jaką zaprowadzono do
Rady państwa.“

W tym względzie należy przeto przyznać
rację „Gazecie narodowej“ i przyznać wraz
z nią, że owa wola ludu, o której piszą i
mówią radykalne stronnictwa, jest wolą wy-
łącznie agitatorów“.

Skąd to „Czas“ wie, że chłopci-ludowcy
są przeciwni takiej ordynacji wyborczej,
która przy wyborach do parlamentu dała
im aż 16 mandatów? „Czas“ sobie zape-
wne wyobraża, że ludowcy żałują swego

zwycięstwa i niczego goręcej nie pragną,
jak zmniejszenia liczby swoich mandatów.
Zapewne od „rolnika“ Hupki ma „Czas“
takie informacje. Dość, że zdaniem „Cza-
su“ i „Narodówki“ tylko „agitatorzy“ chcą
reformy wyborczej...

Wobec tego — rozumuje „Czas“ — sej-
mowa komisja powinna obmyśleć, nie jak
rozszerzyć prawo wyborcze, lecz jak go
nie rozszerzyć.

„Problem tkwi w tem — czytamy w „Cza-
sie“ — w jaki sposób tym, którzy przodu-
ją w pracy rolniczej, handlowej, przemysłowej
i umysłowej zapewnić reprezentację, wolną
od zabiegów demagogicznych.“

Nad tem pracuje obecnie komisja sejmowa“.

A więc nie nad tem, żeby dać prawo
wyborcze tym, którzy go nie mają, i usu-
nąć przywileje i krzywdy, lecz nad tem,
żeby zachować przywileje tym, którzy je
dziś mają i utrzymać niesprawiedliwości
i krzywdy!

To się ma nazywać „reformą wybor-
czą“!

Niechaj-no subkomitet wyruszy publicz-
nie z takim projektem sfałszowania refor-
my wyborczej, a przekonają się rychło, czy
ogół przejęty jest żądaniem powszechnego
głosowania!

Prowokacja poruszy masy ludowe —
ale skoro możnawładcy galicyjscy sami
chcą tego, skoro sami wywołują burzę —
będą ją mieli!

Kongres wolnomyślnych.

Dnia 8 września został otwarty w Pradze
XIV. kongres „Wolnej Myśli“. Na otwarcie
kongresu stawiała się pokaźna liczba osób,
mianowicie około 3000, między innymi po-
śle wie Modraczek i Hudec (z Pragi) oraz poseł
rusiński dr Trylowski.

W imieniu komitetu praskiego redaktor
Pellant powitał zgromadzonych obywateli
i obywatelki oraz zaproponował wybrać pre-
zydium zjazdu w następującym składzie: na
przewodniczącego dra Bartosza z Pragi, a
na wiceprezesów publicznie wiedeńskiego
Zenkera oraz dra Drazdaka.

Następnie imieniem niemieckiej sekcji
Związku wolnomyślnych w Czechach prze-
mówił dr Ries i zaproponował wybranie
szeregu prezesów honorowych, między innymi
redaktora „Myśli Niepodległej“ Andrzeja Nie-
mojewskiego z Warszawy.

Po przyjęciu obydwóch wniosków przewo-
dniczący dr Bartoszek otworzył kongres
przemówieniem w językach czeskim, niemie-
ckim, francuskim i angielskim, podnosząc
ten wysoki zaszczyt, jaki przypałał w udziale
Czechom, gdzie po raz pierwszy w tem kła-

sycznym mieście walk religijnych, w Pradze,
zebrał się kongres wolnomyślnych. Szcze-
gólny nacisk kładzie mowca na ten fakt, iż
do walki z klerikalizmem i ciemnotą wraz
z Czechami stają Niemcy. (Huczne oklaski).
Wspólnych mamy wrogów — twierdzi mow-
ca — wobec czego musi cała inteligencja
austriacka stanąć zgodnie do walki. Następnie
mowca poświęca kilka słów zmarłemu pre-
zesowi „Wolnej Myśli“ we Francji, słynnemu
chemikowi Berthelot.

Po przemówieniach przedstawiciela Rady
gminnej miasta Pragi, posła sejmowego Fi-
lipa i dra filozofii Krejtschi, który znowu
wskazał na to, że wolnomyślni powinni wal-
czyć ze wszelkim szowinizmem nacjonalisty-
cznym i mają być niejako „apostołami po-
koju“ dla ludu, Hector Denis odczytał spra-
wozdanie z działalności „Wolnej Myśli“ na
całym świecie. Następnie kongres powziął
rezolucję, domagającą się, by rząd hiszpań-
ski uwolnił trzech obywateli, zasądzonych
niesprawiedliwie przez sąd klasowy; wniosek
ten był postawiony przez delegata z Madrytu
Ferrera, który niedawno był zaaresztowany
pod zarzutem udziału w znanym zamachu
na hiszpańską parę królewską, a następnie
uwolniony dzięki interwencji organizacji
„Wolnej Myśli“.

Sekretarz międzynarodowego biura „Wolnej
Myśli“ Fournemont dziękuje Czechom za
niezwykłe gościnne przyjęcie i podkreśla to
znaczenie, jakie ma działalność „Wolnej My-
śli“ w kraju, gdzie takim wpływem cieszy
się klika Luegera. (Huczne oklaski).

Następnie odczytany został szereg telegra-
mów powitalnych, między innymi od prof.
Haeckla z Jeny, prof. Macha, Leonidasa An-
driejewa i Maksyma Gorkiego z Rosji i in-
nych. Telegram Gorkiego brzmi jak nastę-
puje:

„Witam jak najserdeczniej międzynarodowy
kongres wolnej myśli i proszę, ażeby pod
protestem przeciwko nowemu sylabusowi pa-
piśkiemu umieszczono też i moje nazwisko.
Gorkij“.

Posiedzenie zostało zakończone przez od-
śpiewanie „Marsylianki“ i „Międzynarodów-
ki“ (!). Wieczorem odbyło się specjalnie dla
uczestników kongresu przeznaczone przedsta-
wienie teatralne.

Posiedzenie 9 września zaczęło się od o-
dczytania protestu Czechów z Prachatic
przeciwko gwałtom ze strony Niemców, uło-
żonego w bardzo ostrym tonie. Kongres u-
ważał jednak za właściwe rozpocząć w tej
kwestyi dyskusję, poczem została przyjęta
rezolucja, wyrażająca ubolewanie, iż obydwa
narody zamieszkujące Czechy, prowadząc
ciągle spory, utrudniają pracę wolnomyśl-
nych, torując przez to drogę zgubnym wpły-
wom klerikalnym.

Potrząś kamieniejącą głową i szerzej
rozwarł oczy.

— Lecz Ty może będziesz gniewał się
na Judasza z Karyotu? Ty może nie u-
wierzysz mu? Ześlesz go do piekła? A
więc cóż? Ja pójdę do piekła. Lecz w o-
gniu Twej gehenny będę kuł żelazo, by
wkońcu zbурzyć Twe niebo. A wówczas
mi uwierzysz! Wówczas przyjdiesz ze
mną na ziemię, Jezusie!

Lecz oto wdrapał się na wierzchołek
góry i stanął koło krzywego drzewa. —
Wtedy począł znęcać się nad nim wicher.
Lecz kiedy Judasz wyłajał go, on po-
czął nucić tak tęsknie i żałośnie, jak gdy-
by żegnał się z nim nazawsze i nigdy nie
miał go obaczyć.

— No, dobrze już, dobrze! — odpowie-
dział Judasz, przygotowując pętlę. A oni
psy!...

I ażeby postronk nie oszukał go swem
nieprzewidzianem pęknięciem, zawiesił go
nad przepaścią. Jeżeli się zerwie, on i tak
znajdzie śmierć na kamieniach. Zanim je-
dnak odepchnął się nogą od brzegu i za-
wisł nad odchłanią, raz jeszcze polecił się
Jezusowi:

— O tak! Przyjm mię łaskawie, Jezu!
Jam tak bardzo zmęczony!

I skoczył. Postronk wyprężył się gwał-
townie, nie pękł jednak. Szyla Judasza
wyciągnęła się ku dołowi, a ręce i nogi
obwisły, jak u topielca. Umarł. Tak w dwa
dni po sobie, opuścili ziemię Jezus Naza-
reński i Judasz z Karyotu, zdrajca.

Otworzono następnie debatę nad kwestyą
„wolnej szkoły“.

Przewodniczący Bartoszek wskazał na
opłakane stosunki w szkolnictwie austriackim
oraz na to, że w Austrii systematycznie
prawo interpretuje się na korzyść kle-
rykałów. „Ten kto myśli niezależnie musi
wystąpić ze związku religijnego. Celem na-
szym wolność szkoły i walka przeciwko fa-
kultetowi teologicznemu“.

Delaria z Francji podniósł, iż ruch wol-
nomyślny jest walką o wolność sumienia i
ideę humanitarną. We Francji ta walka od-
niosła niejedno zwycięstwo.

Delegat Zenker znowu wskazuje na smu-
tny stan szkolnictwa austriackiego i przyta-
cza szereg drastycznych przykładów. „Bojo-
wnicy o wolną szkołę toczą walkę kultural-
ną, którą im narzucano. Konsekwencją jest
to, iż musimy do upadłego prowadzić walkę
z ultramontanizmem“.

Po przemówieniu Cerny'ego dalszą dysku-
syję odłożono na dzień następny.

Dnia 10 b. m. na posiedzeniu komisji dla
opracowania rezolucji w sprawie wolnej szko-
ły została przyjęta następująca rezolucja:

„Kongres wolnej myśli uznaje niebezpieczeń-
stwo dla rozwoju kultury konfesyjonalnych
wyższych zakładów naukowych i uważa za
niezbędne przeciwdziałać słowem i piórem
zamiarowi założenia w Salcburgu uniwersy-
tetu katolickiego. Kongres poleca szczególnie
popieranie naukowych kursów wakacyjnych
w Salcburgu oraz Wolnego związku uniwer-
syteckiego tamże“.

P. Wasserzug, delegat zorganizowanej
polskiej młodzieży warszawskiej, postawił
wniosek, aby kongres uchwalił energicznie
przeciwdziałać ruchowi antysemickiemu i pra-
cować w ducha równouprawnienia żydów
tam, gdzie żydzi nie są jeszcze równoupra-
wnieni; równocześnie zwolennicy wolnej my-
śli, upatrując w klerikalizmie żydowskim
czynnik wrogi rozwojowi kultury, mają ener-
gicznie z nim walczyć.

Na popołudniowym posiedzeniu kongresu
wiedeński delegat Zenker, wracając do
przyjętej na wczorajszym posiedzeniu rezolu-
cji w sprawie zatargów niemiecko-czeskich,
wyjaśnił, iż rezolucja ta została opracowana
i przyjęta nie pod presją ze strony Czechów,
lecz odwrotnie z inicjatywy niemieckich de-
legatów. (Oklaski).

Następnie delegat Fournemont wyjaśnił,
że oficjalne zwiędzenie przez kongres Tabo-
ru, uchwalone wczoraj, nie zostało spowodo-
wane żadnymi motywami charakteru nacyo-
nalnego; w ten sposób kongres zamierza u-
czcić pamięć nie czeskiego bohatera nacyo-
nalistycznego Ziżki, lecz pamięć wolnomy-
śliciela Hussa.

LEONIDAS ANDREJEW.

Judasz Iskaryota i inni.

22

Tłum. Bol. Podlewski.

(Dokończenie).

— A czemuż jest sama prawda w rę-
kach zdrajców? Czyż nie staje się ona
kłamstwem? Tomasz! Tomasz! czyż ty
nie rozumiesz tego, żeś tylko stróżem te-
raz u grobu martwej prawdy. Stróż zasy-
pia, a oto przychodzi złodziej i wykrada
prawdę. Powiedz, gdzie wtedy prawda?
O bądź-że przeklęty, Tomasz! Bezpło-
dnym i nędzarzem będziesz ty na wieki!
O bądźcie i wy z nim przeklęci!

— Bądź-że sam przeklętym, szatanie! —
zawołał Jan, a wezwanie jego powtórzyli
wszyscy: Jakób, Mateusz i inni uczniowie.
Piotr tylko milczał.

— Ja idę ku Niemu — powiedział Ju-
dasz, wyciągając do góry dłoń rozkazu-
jącą. — Kto idzie z Iskaryotą do Jezusa?

— Ja, ja z tobą! — krzyknął Piotr,
wstając.

Lecz Jan i inni z przestrachem zatrzy-
mali go, mówiąc:

— Nieszczęsny! Tyś zapomniał, że on
wydał Nauczyciela w ręce wrogów!

Piotr zaś uderzył się pięścią w pierś i
gorzko zapłakał:

— Dokąd-że mam iść, Panie, dokąd-że
mam iść?

Dawno już Judasz podczas swych samo-
tnych wycieczek wybrał to miejsce, na
którem postanowił zabić się po śmierci
Jezusa. To było na górze, wysoko nad
Jerozolimą, a stało tam jeno jedno drze-
wo, krzywe, wymęczone przez wiatr, na-
pół uschłe. Jedną ze swych obłamanych
gałęzi wyciągnęło ono ku Jerozolimie —
jakby błogosławiąc lub groząc jej i tę
właśnie gałąź wybrał dla umocowania pe-
tlicy. Drzewo jednak stało daleko, a iść
było tak ciężko. Judasz zmęczył się. Małe
ostre kamienie usuwały mu się z pod nóg,
góra zaś była wysoka, nieprzystępna, o-
wiana wiatrem, ponura i zła. Judasz od-
dychał ciężko i siadał kilkakrotnie, by wy-
począć, góra zaś poprzez rozpadliny skał
mroziła mu plecy swym zimnym od-
dechem.

— Ty przeklęta! — wołał ku niej wzgar-
dliwie, zwieszając na piersi swą ciężką
głowę, w której myśli stały się teraz ka-
miennym ciężarem. Następnie podniósł ją
niedoc, rozwarł szeroko swe zastygłe oczy
i mruknął gniewnie:

— O nie! Oni są zbyt nikczemni dla
Judasza. Słyszysz, Jezu? Teraz Ty musisz
mi uwierzyć! Ja idę do Ciebie. Przyjm
mię łaskawie! Jam taki zmęczony, tak
bardzo zmęczony. Później, objawszy się
jak bracia, wrócimy zaowu na ziemię.
Dobrze?

Całą noc, niby płód dziwaczny na drze-
wie figowym, kołysał się Judasz nad Je-
rozolimą. Wiatr wykręcał go twarzą ku
miastu i pustyni, jak gdyby chciał go im
pokazać. Lecz dokądby nie zwrócił tej
twarzy, zezwierzęconej przez śmierć, oczy
jednak, jak bracia, nalane krwią, parzyły
w niebo.

A rankiem ktoś o bystrem wejrzeniu
dojrzał nad miastem kołyszącego się trupa
i zatrząśł się od strachu. Przyszli ludzie,
zdjęli go, a dowiedziawszy się kto to, rzu-
cili go w wadół głuchy, tam, kędy rzu-
cano zdechłe konie, koty i inną padlinę.

Tegoż wieczora wszyscy wierzący wie-
dzieli już o strasznej śmierci zdrajcy, a na
drugi dzień wiedzieli o niej cała Jerozo-
lima. Dowiedziała się o niej kamienista
Judea, zielona Galilea, a od jednego mo-
rza do drugiego, które jeszcze dalej, le-
ciała na skrzydłach wieść o strasznej
śmierci zdrajcy. Niosła się ona ani prę-
dziej, ani wolniej, aniżeli pędzi czas, lecz
szła wraz z nim. A jak czas niema końca
ani początku, tak nie będzie końca opo-
wiadaniom o zdradzie Judasza i jego stra-
snej śmierci. I wszyscy — dobrzy i zli —
przeklną jednak nienawistne imię zdrajcy
i haniebną pamięć o nim; u wszystkich
narodów, jakie były i jakie są, pozostanie
samotny w swym losie Judasz z Karyotu,
zdrajca.

Pisano 24 lutego 1907 r.

Wreszcie kongres przystąpił do dyskusji nad sprawą oddzielenia kościoła od państwa. Piotr Schmal imieniem niemieckiego Związku wolnomyślnego odczytał rezolucję w tej sprawie, przyjętą hucznymi oklaskami. Rezolucja wskazuje na zgbne rezultaty związku pomiędzy państwem a kościołem; związany z państwem kościół i popierane przez państwo szkoły wyznaniowe mają na celu utrzymywać ludzi w niewolnictwie i ciemnocie, dając kościołowi bezmyślnych zwolenników, a państwu „bezwolne oraz zależne kreatury”; Związek „Wolnej Myśli” będzie energicznie popierał oddzielenie szkoły od kościoła, a kościoła od państwa, by kościół pozbawić jego wielkich wpływów i wtłoczyć go w granice mniej niebezpiecznej instytucji prywatnej.

Następnie przemówił delegat Delarné, oświetlając sprawę z punktu widzenia francuskiego; trzy sprawy główne mają być załatwione przez kongres: oddzielenie kościoła od państwa, nadanie państwu charakteru świeckiego i zniesienie majątków kościelnych, poczem obrady odroczone do dnia następnego.

* * *

Jak widzimy, obradom kongresu towarzyszył szereg nieporozumień — na tle przezwyciężonej tradycyjnej nieprzyjaźni czesko-niemieckiej. Pomijamy zresztą wspomniane nieporozumienie — dotyczące się zwiedzenia Taboru i t. p.; szowinizm bowiem niemieckiego doprowadził kongres do znacznie bolesniejszego dlań momentu — do secesji części — wprawdzie drobnej tylko — uczestników. Mianowicie wydział czeltni studentów niemieckich postanowił zerwać się przedstawicielstwa swego na kongresie i zwrócić swe karty legitymacyjne, motywując to przyjętą wczoraj rezolucją w sprawie zatargu czesko-niemieckiego w Prachaticzech.

Przykre są te objawy szowinizmu na kongresie molnomyślnych!

Przegląd polityczny.

Walka o reformę wyborczą na Węgrzech. Zorganizowana klasa robotnicza Węgier wykonała niebawem nowy ruch dla wywalczenia powszechnego i równego prawa wyborczego do sejmu. 210 mężów zaufania robotników Budapesztu, reprezentujących 82 organizacje, uchwaliło na posiedzeniu, odbytem 9 b. m., zmienić dotychczasową taktykę i w dniu otwarcia sejmu, tj. 10 października, urządzić w Budapeszcie i w całym kraju strejk generalny jako demonstrację za wywalczeniem reformy wyborczej.

Centralny organ partii socjalno-demokratycznej „Nepszava” zamieścił odezwę, w której między innymi pisze: „Od 17 miesięcy rządzi koalicja, rządzą wrogowie ludu, zdradzają go na rzecz klerykalizmu. Agrariusze oświadczyli, że Węgry są tylko ich ojczyzną i bezwstydnie ogłaszają lichwę żywnościową jako swe prawo. Na stole robotnika pojawia się mięso tylko w święto, a niebawem staną się także mleko i chleb przedmiotami zbytku.

Jeżeli robotnicy chcą przeciw temu wyzyskowi się bronić, wysyłają na nich policję; jeżeli robotnicy chcą sobie założyć organizację, mobilizują przeciw nim żandarmów. Jeżeli robotnicy usiłują zyskać wpływ na parlament, muszą energicznie zacząć walkę. W dniu 10 października otwarcie sejmu musi nastąpić pod hasłem reformy wyborczej. W Budapeszcie i w całym kraju muszą robotnicy pokazać, że nienawidzą rządów koalicji i że trwają przy swych żądaniach niezłomnie.

W żadnym mieście, w żadnej gminie nie powinien proletaryat w dniu 10 października stanąć do pracy, wszędzie muszą zgromadzenia i demonstracje dowieść, że żądamy reformy wyborczej. Dzień 10 października jest dniem bezwzględnej, zdecydowanej, rewolucyjnej walki. Co program rządowy zawiera, co król przyrzekł — my o to walczymy”.

W najbliższych dniach wyda partya odezwę w milionie egzemplarzy i porobi przygotowania na 10 października.

Z sali sądowej.

Przyczynę prawną do ustawy o zgromadzeniach. (Czy wolno przemawiać pod gołym niebem?) Proces karny z powodu zgromadzenia w dniu 1 maja b. r. toczył się od dłuższego czasu przeciw tow. drowi Emilowi Bobrowskiemu, drowi Kapellnerowi i Klemensiewiczowi. Wskutek doniesienia policji zarzuciła im mianowicie prokuratura państwa, że przemawiali na dziedzińcu ujeżdżalni pod gołym niebem, gdzie urządzili drugie, niedozwolone zgromadzenie. We środę 11 września odbyła się ostatnia rozprawa. Oskarżeni przyznali się, że przemawiali, atoli tłumaczyli się, że przemawiać każdemu wolno pod gołym niebem, a karany być może nie ten, który przemawia na zgromadzeniu, lecz ten, który bądź jako zwolujący, bądź jako przewodniczący urządził to zgromadzenie. Świa-

dek komisarz policji Krupiński zeznał, że wraz z drugim kolegą poszedł na dziedzińiec ujeżdżalni, gdzie właśnie przemawiał tow. dr Bobrowski. Wezwał przemawiającego do zaprzestania mowy, na co tow. Klemensiewicz odpowiedział, że będzie jeszcze dwóch dalszych mówców przemawiało. Ze zgromadzenia odzywały się przeciw komisarzowi nieprzyjemne okrzyki. Do rozejścia i opuszczenia zgromadzenia nie wzywano. Sąd po przemowie obrońcy oskarżonych dra Heskiego orzekł, że uwalnia się oskarżonych od wszelkiej winy i kary, gdyż nie wykryto tej osoby, która zgromadzenie urządziła, a samo przemawianie na urządzonym przez kogo innego, choćby nieprawem zgromadzeniu nie jest karygodnem; również nie jest karygodnem nieposłuszeństwo wobec komisarza zakazującego dalszego przemawiania, gdyż tylko nakaz rozejścia się a nie zakaz przemawiania jest chroniony sankcją karną. Przemawiający odpowiada tylko za treść swych przemówień. Prokurator zgłosił odwołanie i zażalenie nieważności.

KRONIKA.

Kraków, 12 września.

Bajeczną ignorancję zdradza często prasa galicyjska w sprawach rosyjskich. We wczorajszym np. numerze „Nowej Reformy” znajdujemy notatkę p. t. „Poświęcenie anarchy”, omawiającą opisany u nas przed kilku dniami plan zamachu na „ochranę” petersburską. Według „Nowej Reformy” ów wykonawca planowanego zamachu miał należeć do bolszewików, „t. j. maksymalistów”, dodaje ta gazeta. Więc, zdaniem „N. Reformy”, „anarchiści”, „bolszewicy” i „maksymaliści” — to jedno. W rzeczywistości są to trzy różne partie! Maksymaliści — to frakcyapartysocjalistów-rewolucjonistów, bolszewicy zaś — partii socjalno-demokratycznej; anarchiści wogóle nie wspólnego z socjalizmem nie mają.

Istotnie trudno się wyznać w tym chaosie, ale dziennikarz, „informator publiczności”, powinien mieć pojęcie o tych rzeczach, o których informuje czytelników, a nie zwiększać jeszcze u tychże trudność w oryentowaniu się.

Nowiny krakowskie.

Pogrzeb tow. Wacławinka odbył się wczoraj popołudniu przy licznych udziałach towarzyszy, zwłaszcza kolejarzy. Na czele szła muzyka kolejarzka, grając marsze żałobne, za nią koleszy zmarłego nieśli wieniec z czerwonymi szarfami od organizacyi kolejarzy, dalej szedł czwórkami duży oddział kolejarzy w mundurach. Od bramy cmentarnej trumnę nieśli koleszy zmarłego, za nią zaś postępował tłum towarzyszy. Na cmentarzu Chór robotniczy odśpiewał pieśń żałobną „W mogile ciemnej”, poczem tow. Daszyński wygłosił mowę pogrzebową, która wzruszyła ogół słuchaczy. Odśpiewaniem „Czerwonego sztandaru” pożegnano zmarłego towarzysza, na którego trumnę posypały się czerwone goździki.

Komisja dla rygorozów medycznych na uniwersytecie krakowskim na rok 1907/8 została zamianowaną w następującym składzie: komisarz rządowy: starszy lekarz powiatowy dr Bielański, zastępca: prof. dr Ponikło, dyrektor szpitala Łazarza; koegzaminatorowie dla II. rygorozum: prof. Bujwid, Pareński, Piltz i dr Zoll; dla III. rygorozum prof. Reiss, Pieniążek i Rutkowski.

Dla egzaminów farmaceutycznych: do egzaminu wstępnego egzaminatorami: z fizyki prof. dra Augusta Witkowskiego, z botaniki dra Józefa Rostafińskiego, z ogólnej chemii dra Karola Olszewskiego i dra Juliana Schramma; do rygorozum farmaceutycznego: komisarzem rządowym dra Bielańskiego, zastępcą dra Ponikłę, egzaminatorami dla ogólnej i farmaceutycznej chemii prof. dra Karola Olszewskiego i dra Juliana Schramma; dla farmakognozyi dra Józefa Łazarskiego, jego zastępcą dra Ignacego Lembergera, a nadto aptekarzy Karola Łuczkę i Franciszka Mikuckiego.

Kupowanie głosów dla Bujaka. Jędrzej Bysiek z Zakrzówka oskarżył tow. Walentego M. o to, iż zarzucił mu kupowanie głosów dla Bujaka. Skarga ta wzięła bardzo przykry obrót dla p. Byśka. Świadek Jan Bobrek zeznał, że Jędrzej Bysiek, agitator Bujaka, na podwórzu Batki mówił mu, aby mu sprzedał głos swój za 40 hal., jednak świadek nie sprzedał i głosował na Klemensiewiczą. — Oskarżyciel Jędrzej Bysiek twierdzi, że te 40 hal. ofiarował mu za „przywiezienie siaraka”, czemu świadek Bobrek stanowczo zaprzeczył. Sąd podgórski zasądził tow. Walentego M. na 2 korony grzywny, a sąd apelacyjny wyrok ten zasądzający zniósł celem dopuszczenia dalszego dowodu prawdy.

Agent policji Nowak jako agitator Bujaka. Przed sądem krajowym karnym w Krakowie jako apelacyjnym toczyła się we czwartek sprawa wskutek apelacyi Pawła Nowaka, agenta policyjnego w Ludwinowie. Zaskarżył

Nowak jakąś biedną, nieporadną kobietę o obrazę czci, a sędzia podgórski z uwagi, że oskarżona już była raz karana, dał jej 4 dni aresztu, uwzględniając „przeważające okoliczności łagodzące”. Tem nie kontentował się Nowak i wniósł obszerne odwołanie od niskiego wymiaru kary, dowodząc, że niema żadnych okoliczności łagodzących.

Sąd apelacyjny odrzucił odwołanie Nowaka i przyznał oskarżonej te same przeważające okoliczności łagodzące.

Warto posłuchać, z jakimi sprawami ten agent policyjny przychodzi przed sąd. Wedle skargi donosi Nowak, że oskarżona w dniu 12 czerwca zastąpiła mu drogę i zeliżyła go słowy: „ty złodzieju, kradłeś głosy Klemensiewiczowi i dawaleś Bujakowi” itd.

Oskarżona przyznaje, że słysząc jak Nowak opowiadał Bronisławie Abrahamer, że go „Łapiński wczoraj chciał bić za to, iż agitował za Bujakiem” i że „idzie to do „Nowin” zadać”, odezwiała się oburzona: „to było za kradzione głosy”, a gdy Nowak ją pobił (za co Nowaka oskarżyła), powiedziała mu wtedy „złodzieju i łapidiadu”.

Świadek Bronisława Abrahamer, właścicielka realności, i Teodora Równianik, służąca tejże, potwierdziły zeznania oskarżonej o tyle, że słyszały tylko słowa „to za kradzione głosy”.

Agent Nowak zeznał pod przysięgą, że rzeczywiście opowiadał Abrahamerowej, iż go wczoraj Łapiński chciał bić za to, że agitował za Bujakiem. Gdy oskarżona, żona czeładnika piekarskiego, wtrąciła się słowy: „to za kradzione głosy”, zapytał się jej: „czyście widziała, żem głosy kradł”, a wtedy zawołała oskarżona: „ty złodzieju, kradłeś głosy Klemensiewiczowi i dawaleś Bujakowi”. Wówczas świadek „wstydząc się, uciekał”.

Przy rozprawie apelacyjnej spotkał się Nowak z pytaniem, dlaczego się właściwie tak wstydził, skoro wedle notorycznego i w Ludwinowie rozszerzonego doniesienia „Prawa Ludu” wyrazić się miał sam Nowak o sobie przed ludźmi z okazji wyborów: „niema większej świni odemnie”, co wcaleby wielkiego „wstydu” nie dowodziło.

P. Nowak oczywiście na to pytanie nie odpowiedział, jak również na pytanie, dlaczego nie zaskarżył Klemensiewicza. Żądał on tylko kary dla oskarżonej w granicach ustawy 1—6 miesięcy aresztu, powołując się na przepis ustawy. Niestety, trybunał tego apetytu Nowaka nie uwzględnił, jakkolwiek oskarżona na zapytanie przy rozprawie apelacyjnej zuchwale i bez skruchy odpowiedziała, że „w całym Ludwinowie tak o panu Nowaku opowiadali”.

Nieszczęśliwa ulica Sławkowska zostaje w czasie od lipca dziś poraz trzeci rozkopana. Po ułożeniu rur kanałowych zasypano i zabrukowano ulicę, potem rozkopano ją poraz drugi dla ułożenia rur gazowych i znowu zasypano i zabrukowano, a dziś poraz trzeci zerwano bruk i rozkopano kawałek ulicy od ulicy Marka ku plantom. Co to za gospodarka i gdzie rozum? Nie mówiąc już o tem, że kupey wskutek utrudnienia komunikacyi narażeni są na zastój w interesach, ale kto płaci tę potrójną robotę?

Stosunki w ogrodzie Angielskim. Otrzymujemy następujący list z prośbą o umieszczenie:

„W niedzielę 8 b. m. poszedłem do Angielskiego ogrodu odwiedzić mego teścia, którego przed kilku dniami ze szpitala tam przewieziono. Siedziałem na ławeczce i rozmawiałem z teściem. Pod parkanem siedział spokojnie staruszek, którego nie znam osobiście, ale wiem, że to majster szewski, nieszczęśliwy chory umysłowo. Naraz przystępuje do niego młody 18- do 19-letni dozorca i bez wszelkiego powodu kopnął go. Staruszek się usuwa, dozorca kopie go drugi raz i krzyczy „wstawaj!” Staruszek usuwa się dalej, a wtenczas dozorca, który palił papierosa, zaczyna przypalać łysinę starcowi tak, że ten z bólu poczyną krzyczeć. Widząc takie barbarzyńskie postępowanie z chorem, zerwałem się z ławki i młodego dozorcę skarciłem. Nazwiska dozorecy nie wiem, ale nietrudno to skonstatować. — Coby na to miłosierna fundatorka pani Bystrzanowska powiedziała? Gdzie tu dozór i opieka nad nieszczęśliwymi chorymi? Powyższy fakt gotów jestem każdego czasu i przed każdą władzą przysięgą stwierdzić”.

Co na to prześwietny magistrat? Czy może przypalanie biednym chorem łysiny należy także do „dobra gminnego” z którym tak trudno się rozstać, jak z komórką siostry Delfiny?

Wypadki przy pracy. Z lokomotywy na dworcu w Płaszowie spadł wczoraj 54-letni Franciszek Małek, robotnik kolejowy i odniósł ranę na głowie i obrażenia kręgosłupa. Z rusztowania przy ul. Biskupiej spadł murarz Franciszek S. i odniósł poważne stłuczenia. Obydwóch zaopatrzyło pogotowie ratunkowe, a pierwszego w ciężkim stanie odwiezło do szpitala.

Floryanka skarży. W procesie wytoczonym przez kilku urzędników Floryanki p. Majewskiemu o obrazę czci miała się odbyć rozprawa przed przysięgłymi 30 b. m. Rozpra-

wa została jednak odroczone, ponieważ p. Majewski wniósł o przesłuchanie nowych świadków na ofiarowany dowód prawdy.

Przeciw nowym szynkom. Wydział stowarzyszenia gospodnio-szynkarskiego z p. Miedniakiem na czele udał się dziś w deputacji do prezydenta miasta dla zaprotestowania przeciw otwieraniu nowych szynków. W ostatnich dniach miało powstać kilka nowych szynków na ul. Wielopole i Zyblikiewicza.

Rabunek. Wczoraj około godziny 6 wieczorem zabawiał się w restauracyi Weindlinga przy ul. Lubicz 21-letni Józef Filipoweki, mechanik, w towarzystwie 2 kompanionów, z których jeden ma nazywać się Józef Werwiński. Do towarzystwa przyłączył się Franciszek W., który fundował, a potem razem pojechali fiakrem na ul. Straszewskiego. Gdy W. chciał zapłacić dorożkarzowi za kurs, wyrwali mu Filipowski i towarzysze pugilares, zawierając 190 K i uciekli. Filipowskiego wprawdzie aresztowano, ale pieniędzy przy nim nie znaleziono.

Odczyt. Zarząd główny Uniwersytetu ludowego im. A. Mickiewicza urządził w sobotę 14 b. m. o godz. 6 wieczorem w sali hotelu Kleina odczyt p. Jerzego Kurnatowskiego p. t. „Wolna Myśl i jej kongres w Pradze”. Prelegent jest uczestnikiem kongresu i autorem dzieła o Nietzsche. Bilety po 1 K i 50 h nabywać można w biurze Uniwersytetu ludowego (Szewska 16. I. p.) od godz. 12—1 i od 6—7 wieczorem.

Z „Lutni”. Próby chóru męskiego rozpoczną się we wtorek 17 b. m. i odbywać się będą nadal co wtorek i piątek od godz. 7 do 8 wieczorem. Koncert najbliższy poświęcony będzie wyłącznie dziełom E. Griega. Osoby chcące przystąpić do Towarzystwa raczą się zgłosić w czasie powyższych wspomnianym do „Lutni” (ul. Wolska 14, parter).

Z Towarzystwa „Polska sztuka stosowana” w Krakowie. Nagrodę konkursową (100 K) za projekt dyplomu dla piotrkowsko-kalińskiego Związku hodowców bydła otrzymał p. Władysław Borkowski, uczeń Akademii sztuk pięknych w Krakowie.

— Repertuar teatru miejskiego w Krakowie.

Czwartek: „Piastowie”, sztuka w 4 aktach nap. Jadw. Marcinowska.

Piątek: „Moralność pani Dulskiej”, tragifarsa kołtuńska w 3 aktach Gabryeli Zapolskiej.

Sobota: „Edukacja księcia”, komedia w 4 aktach M. Donnay’a (nowość).

Niedziela: „Edukacja księcia”, komedia w 4 aktach M. Donnay’a.

Z kraju.

Majster mordercą robotnika. W warsztatach mechanicznych Galicyjskiego Karpackiego Towarzystwa w Gliniku Maryampolskim, od szeregu lat uprawiano bicie robotników niekwalifikowanych i chłopców. Szczególną gorliwością w tym podłym sporcie odznaczył się wermistrz Franciszek Smetanka. Gdy zwrócił się w swoim czasie uwagę w naszym piśmie na niegodziwe zachowanie się tego sługusa kapitału, wypadki pobicia robotników na pewien czas ustały. Lecz w krótkim czasie ponowiły się one; sam Smetanka przestał bić osobiście, lecz za to dwaj jego pachołcy — Czesi: Buresz i Coufal zaczęli wyręczać go w biciu z jeszcze większym okrucieństwem, niż sam mistrz.

Przed dwoma tygodniami Coufal w czasie roboty tak pobił chłopca Michała Orchla pięściami po głowie, że ten zaraz na drugi dzień zachorował na zapalenie mózgu i po kilku dniach choroby umarł. Żandarmerya zrobiła doniesienie karne do prokuratury na Coufala i ma się odbyć obdukcya zwłok zmarłego.

O bestyalskim zniechęceniu urlopnika donosi „Kuryer lwowski” ze Starego Sącza: Wojciech Buzniak, żołnierz 20 p. p., przybył na 7 dni urlopu do miejscowości Świdnik i zamiast po skończonym urlopie powrócić do wojska, zabawił się w czarną sotnię. Oto 15 sierpnia w nocy napadł na dom Arona Eichhorna, sklepikarza w Owieczce powiatu limanowski. Wywaliwszy okno, wtargnął do mieszkania i począł w łóżku śpiącego Eichhorna bić motyką po głowie, a gdy Eichhorn już ledwie znaki życia dawał, wyjął Buzniak bagnet i pochnął umierającego dwa razy, by go tem pewniej dobić. Teraz już napewne sędzić, że ofiara nie żyje. Do opuszczenia Eichhorna zmusił go też krzyk służącej Eichhorna o ratunek. Zabrał się więc do niej i dopuścił się na niej gwałtu. Również dopuścił się gwałtu na żonie Eichhorna, a to w ten sposób, że zagroził jej śmiercią bagnetem i pod zagrożeniem dokonał gwałtu. Następnie uciekł do lasu i w lesie się ukrywał. Walczącego z śmiercią Eichhorna odwiezione na klinikę do Krakowa.

Za tym żołnierzem żandarmerya rozpoczęła formalną obławę, lecz dosyć trudno było go złapać, gdyż wójt z Olszanki, niejaki Tobiasz, ukrywał zbrodniarza. Również ukrywał go ojciec i krewni, którzy mu dostarczali ubrania cywilnego i żywności pokrywając mu. Wreszcie postanowili przyjaciele i krewni Buzniaka wysłać go do Ameryki i tam wójt Tobiasz, Jan Kotas i Józef Klag z Olszanki odwieźli Buzniaka 27 z. m. na kole do Nowego Sącza, lecz plan im się nie udał, bo tutaj komendant żandarmeryi Józef Buzniak podczas patroli przyłapał uciekiniera wraz z wójtą i spółnikami. Buzniaka odstawił do komendy wojskowej, zaś wójtę, Kotas i Klagę oddał do sądu za ułatwianie ukrywania się zbrodniarzowi.

Żywcem spaleni. Na stacji kolejowej Szeparowcach koło Kołomyi, dwaj robotnicy

zajęci byli czerpaniem ropy z cysterny. Na-
gle, z niewiadomej przyczyny, cysterna pę-
kła, oblewając ropą pracujących. Równocze-
śnie ropa zapaliła się od czegoś i buchnęła
olbrzymim płomieniem. Dwaj robotnicy w
strasznym momencie spalili się na węgiel.
Spaliła się również para koni i wóz. Przy-
była z Kołomyi straż pożarna ogień stłu-
miła.

Z zaboru rosyjskiego.

O agitację w wojsku. Warszawska Izba są-
dowa zasądziła we wtorek robotnika Broni-
sława Ozimka (lat 34) za rozdawanie żołnie-
rzom na dworcu petersburskim w końcu gru-
dnia r. 1905 odezw rewolucyjnych, na rok
twierdzy z zaliczeniem 6 miesięcy aresztu
śledczego.

Teplenie żandarmów i policyantów. W Cze-
stochowie w ubiegły wtorek do przechodzą-
cego ulicą Teatralną podoficera żandarmeryi
kolejowej Honiszkiwicz, zbliżyło się kilku
nieznajomych mężczyzn, którzy 2 strzałami
z rewolweru położyli go trupem na miejscu.
Sprawę strażaków zbiegli. Wkrótce nadbiegła
policja, która zarządziła energiczne poszuki-
wanie zabójców, na ślad ich jednak nie na-
trafiono.

W Warszawie około godz. 5 po południu
we wtorek powracał z kancelaryi sędziego
pokoju 33 rewiru stójkowy rezerwy Dymitr
Iwanow. Na Nalewkach I. wszedł do tram-
waju, zajmując miejsce na ostatniej ławce.
Kiedy tramwaj przejeżdżał około domu nr. 2,
dwóch nieznajomych mężczyzn, stojących na
platformie za plecami Iwanowa, dało do niego
2 strzały z rewolwerów, raniąc go w szyję.
Następnie obaj wyskoczyli z wagonu, wbie-
gli do domu przechodniego nr. 2, a stamtąd
przedostali się do ogrodu Krasińskich.

Błędna pogłoska. Podana przez nas wczoraj
za pismami warszawskimi wiadomość o
aresztowaniu członków Towarzystwa Kultury
Polskiej okazała się błędną. Ani rewizyi, ani
aresztowań w żadnym z oddziałów Tow. Kul-
tury Polskiej nie było.

Echa lokautu łódzkiego. 19-letni robotnik
fabryczny z Łodzi, Bolesław Biernaciak, sta-
wał onegdaj przed sądem wojennym pod za-
rzutem należenia do P. P. S. i zbierania skła-
dek na nią. Jako dowód przeciwko niemu
posłużyły kwity, znalezione u niego dnia 20
marca b. r. na ul. Mickiewicza. Oskarżony
zbierał ofiary na zlokautowanych robotników
w imieniu łódzkiego komitetu robotniczego
P. P. S. i wydawał kwity ze stemplem ko-
mitetu. Sąd skazał go na 4 lata katorgi.

Rewizja i aresztowania w Radomiu. W
wtorek w nocy odbyły się w Radomiu rewiz-
ye w mieście i na przedmieściach, połączo-
ne z licznymi aresztowaniami. Pomiędzy in-
nymi dokonano rewizyi w tamtejszej dyrek-
cji Towarzystwa kredytowego ziemskiego,
gdzie na otwartym korytarzu, ciągnącym się
wzdłuż piwnic, znaleziono pewną ilość dy-
namitu z nabojami i lontami w dwóch luftach
kominowych, a oprócz tego na ogólnej górze
do wieszania białizny pewną ilość nielegal-
nych wydawnictw. Aresztowano woźnego dy-
rekcyi Antoniego Szukiewicza, dwie jego cór-
ki, wnuka i służącą.

Rewizja była nader szczegółowa: przyle-
gający do gmachu ogródek prawie cały sko-
pano i skłóto szablami, szukając zakopanych
przedmiotów, nie jednak tam nie znaleziono.
Przetrząsano również strychy nad stajniami,
komórki, drwalki itp., zagładano do rynien
na dachu; rewizja ta trwała 8 godzin.

Na przedmieściu Zamłynie aresztowano, po
rewizyi, garbarza Latomskiego i jego córkę.
Aresztowanego po napadzie bandyckim na
kasę tutejszego Towarzystwa kredytowego
miejskiego woźnego Konstantego Koziańskiego,
wypuszczono na wolność.

Ze świata.

Ospa w Wiedniu. Wczoraj stwierdzono je-
szcze trzeci wypadek ospy w dzielnicy X.

Uwolnienie zabójcy kochanki. Przed przy-
sięgnięciem w Wiedniu toczyła się dziś rozpra-
wa przeciw Karolowi Pollatschkowi o za-
strzelenie kochanki Pauli Kaulmayer. Przy-
sięgnięciem postawiono dwa pytania: o zbrodnię
morderstwa i o niepoczytalność w chwili po-
pełnienia czynu. Przysięgli zażądali postawie-
nia trzeciego pytania w kierunku nieodwo-
łalnego przymusu. Trybunał żądaniu temu u-
czylnił zadość, poczem przysięgli pierwsze py-
tanie jednogłośnie zatwierdzili, drugie zaprze-
czyli, a trzecie jednogłośnie zatwierdzili. Wo-
bec tego werdyktu trybunał uwolnił Pollatschka
od morderstwa, a zasądził go za niedozwo-
lone noszenie broni na 10 K grzywny.

Powiernik i agent cesarza Wilhelma, prof.
Schieman z Berlina, którego prowokatorskie
hakatystyczne wykłady wywołały były swego
czasu protest młodzieży polskiej — „uświe-
tnił“ swoją firmą, jako autor wstępu, jakąś
prusacko-czarnosecińską historię rewolucyi
łotewskiej. Autor tej historyi ubolewał, iż rząd
rosyjski nie dość energicznie zwalczał rew-
olucję łotewską (las szubienic, oddziały karne,
które rozstrzeliwały ludzi bez sądu i paliły
wsi — to jeszcze mało!) denuncjuje nauczy-
cieli łotewskich, twierdząc, iż w 4 powiatach
łotewskich na Inflantach bezkarnie funkcyo-
nuje 47 nauczycieli Łotyszów, którzy w re-

wolucyjnym ruchu udział brali. Ubolewa, iż
skądś pastorów, 16 parafii niema dusz-
pasterzy; to ubolewanie pochodzi stąd, iż
pastorowie są najbardziej służalczymi agen-
tami baronów niemieckich. Wreszcie z troską
wspomina ów „historyk“, iż w świetlicach
chłopskich zamiast portretu „monarchy“ lub
Lutra, widnieją podobizny Bebla.

Do jakiego szalu dochodzi hakatystyczna
zacieklność „kresowej“ burżuazji niemieckiej,
świadczy świeży artykuł w dzienniku „Bre-
slauer Anzeiger“, gdzie opracowany został
cały projekt ustawy „o języku niemieckim“,
z zachętą do uchwalenia tegoż w parla-
mencie.

Na wszystkich zebraniach publicznych we
wszystkich Towarzystwach, w urzędach, w
kościółce, w dziennikarstwie dopuszczalnym
ma być jedynie język niemiecki.

Nieważne są uchwały, które zapadły na
podstawie rozpraw w innym języku; prze-
wodniczący, który dopuszcza do rozpraw w
innym języku podlegać ma karze więzienia
do roku. Obowiązek szkolny i służby woj-
skowej może ustać dopiero z chwilą dobre-
go władania językiem niemieckim itd. Cały
elaborat podany w formie szczegółowo opar-
cowanej, nawet z podaniem wysokości kar.

Katastrofa w kopalni. W kopalni Las Espe-
ranzas w Meksyku wydarzyła się 10 b. m.
z powodu wybuchu gazów ciężka katastrofa,
przy której 27 górników zginęło a 130 od-
niosło rany. Z powodu wybuchu nastąpił w
kopalni pożar, który 200 górnikom pracują-
cym w kopalni zamknął wyjście. Zaczęto na-
tychmiast roboty ratunkowe, ale jest mała
nadzieja uratowania choćby jednego z zasy-
panych.

Defraudacye gminne. Przy rewizyi gospo-
darki gminnej w Schössburgu (Siedmiogród)
natrafiono na defraudacye sięgające 27 lat
wstecz. Kasyer gminny Schuller nie wciągał
do ksiąg dochodów, a na wydatki nie brał
potwierdzeń. Suma zdefraudowana dochodzi
do 700.000 K. Kasyer uciekł.

Najzdrowszy zawód. Zawód księży i rabi-
now należy do najzdrowszych na świecie.
Udowodnił to lekarz dr Casper, który po
długim i sumiennem obliczeniu ułożył ta-
bliczkę statystyczną, w której porównywał
długość życia ludzi różnych zawodów. I tak
dożyło do siedmdziesięciu lat:

Na 100 pisarzy	21
„ „ profesorów	27
„ „ adwokatów	29
„ „ oficerów	32
„ „ burżuazji	35
„ „ gospodarzy rolnych	46
„ „ księży i rabinów	42
„ „ robotników	1

Najzdrowsiej więc być księdzem lub rabi-
nem!

B. GABRYELSKA, Kraków, kupuje, sprzedaje
i najmuje — fortepiany, pianina, harmonie i **pla-
nole** — krajowe i zagraniczne nowe i prze-
grane — za gotówkę i na spłaty — bez zaliczki.

TELEGRAMY

z dnia 12 września.

Przymusowe umundurowanie urzędników w Austrii.

Praga. (Tel. wł.). „Pravo Lidu“ donosi z
pewnego źródła, że istnieje zamiar zapro-
wadzenia **przymusowego noszenia mundurów
przez wszystkich urzędników w służbie i po-
za służbą.** Sprawa została na jednym z o-
statnich posiedzeń rady ministrów **zade-
cydowaną** i ministrowi skarbu polecono
wyszukać źródło na pokrycie potrzebnej
na ten cel kwoty 15 milionów koron.

Zaprowadzenie mundurów ma na celu
przeszkodzenie opozycyjnym urzędnikom w
braniu udziału w antyrządowych manife-
stacjach.

Kongres Wolnej Myśli.

Praga. Na wczorajszym posiedzeniu kon-
gresu wolnomyślnych Myslilik wystąpił z
protestem przeciw syllabusowi. Komisarz
policji nie dopuścił do głosowania nad
odrębnym wnioskiem. Następnie dalsi mow-
cy wystąpili za równouprawnieniem kobiet
i za przymusowem paleniem zwłok.

Praga. Wczoraj odbył się na giełdzie pro-
duktów urządzony przez kongres wolno-
myślny wieczór dyskusyjny, na który przy-
było kilka tysięcy osób, między innymi kilku
księży katolickich. Benedyktyn ks. Alban
polemizował przeciw zapatrywaniom wypo-
wiedzianym podczas kongresu. W ciągu dys-
kusyi przyszło do burzliwych scen. Komi-
sarz rządowy w końcu rozwiązał zgroma-
dzenie.

Wspólne konferencje w sprawie ugody.

Wiedeń. (Tel. wł.). Konferencje mini-
strów austriackich i węgierskich w spr-
wie ugody były dziś przed południem kon-
tynuowane. Omawiano sprawy prawno-
państwowe, zaś po południu przyjdą pod
obradę sprawy ekonomiczne.

Konferencje potrwają do poniedziałku,
poczem dla ostatecznego zredagowania u-

chwał odbędzie się ostatnia konferencja
w Budapeszcie.

Demonstracja przeciw drożyznie.

Tryest. Wczoraj wieczorem urządziło
około 300 osób pochod z Domu robotni-
czego, aby zaprotestować przeciw podro-
żeniu chleba, które nastąpiło onegdaj. Nie
przyszło do żadnego wypadku.

Zamordowanie hr. Komarowskiego.

Wiedeń. (Tel. wł.). Tarnowska i Priłukow
starają się dalej osłabić swoje zeznania na
policji złożone. Tarnowska oświadcza, że na
policji zeznawała po niemiecku, a że tym
językiem źle włada, została przez urzędni-
ków mylnie zrozumiana.

Adwokaci Tarnowskiej i Priłukowa robią
usiłowania, aby ich klienci nie zostali poli-
ciji włoskiej wydani.

Podwyższenie gaż oficerskich.

Budapeszt. (Tel. wł.). „Pester Lloyd“ do-
nosi, że na przyszły tydzień zaczną się
konferencje ministrów wspólnych dla uło-
żenia budżetu wspólnego na r. 1908. Mię-
dzy innymi przedłożeniami ma minister
wojny Schönaich przedłożyć projekt pod-
wyższenia gaż oficerskich już na r. 1908.

O arcybiskupstwo poznańskie.

Wiedeń. „Politische Correspondenz“ donosi: Kwe-
stya obsadzenia od śmierci ks. Stablewskiego
wakującego arcybiskupstwa poznańskiego, we-
dług nadeszłej z Rzymu depeszy, zaprzecz-
ającej odmiennym doniesieniom, jest jeszcze
ciężko w stanie zastoju. Dotąd nie udało się
w tej kwestyi między Watykanem a rządem
pruskim osiągnąć zbliżenia.

Lipsk. (Tel. wł.). Jeden z redaktorów „Leip-
ziger Abendzeitung“ rozmawiał z księciem
Maksymilianem saskim, który jest księdzem,
czy prawdziwą jest pogłoska o jego kandy-
daturze na arcybiskupstwo poznańskie. Ksią-
żę oświadczył, że ani jemu, ani dworowi
drezdeńskiemu o takim planie nic nie wia-
domo.

Cholera w Rosyi.

Petersburg. W Saratowie zgłoszono 8 no-
wych wypadków cholery, w Zariwanu (?) 13,
w Niżnym Nowogrodzie 10. W Jarosławiu
wydarzył się 1 wypadek cholery.

Zapobieżenie wielkiej katastrofie kolejowej.

Kolonia. (Tel. wł.). Dzięki przytomności
umysłu maszynisty zapobieżono wielkiej ka-
tastrofie. Podczas jazdy zauważył maszyni-
sta, że lokomotywa zaczyna się chwiać w
podejrzanym sposobie; natychmiast wstrzymał
pociąg i skonstatował, że z toru wyrwano
kawał szyn.

Spór turecko-perski.

Teheran. (B. Reutersa). Urzędowe spr-
wodzenie donosi o obsadzeniu Gangakin
przez 100 żołnierzy tureckiej piechoty.
Odczytany wczoraj w parlamencie tele-
gram podaje do wiadomości, że wojsko
tureckie zajęło dotąd obszar z 150 miej-
scowościami i okolicę koło Choi.

Parlament jest przeciwny nowemu skła-
dowi gabinetu i wysłał do szacha depu-
tacyę z protestem. Prezydentem parla-
mentu został wybrany Ehteszan Es Sal-
tanach, który z początku roku 1906 był
posłem w Berlinie, a potem jako główny
pełnomocnik bawił na granicy tureckiej.

Powstanie w Chinach.

Hongkong. (B. Reutersa). Wojska cesar-
skie spotkały się z powstańcami i pobiły
ich. Powstańcy mieli stracić 100 zabitych,
20 wzięto do niewoli. Celem ochrony mi-
syonarzy władze chińskie wydały odpo-
wiednie zarządzenia.

Wojna w Marokku.

Paryż. Dzienniki donoszą z Casablance
z 9 b. m.: Dziś oczekują tu nowego at-
aku Marokańczyków. Generał Drude po-
wrócił już do zdrowia. Balon wojskowy
francuski umożliwił stwierdzenie położe-
nia obozu nieprzyjacielskiego i tego, że
nieprzyjaciel ponownie otrzymał posiłki.

Paryż. Agencja Havasa wobec doniesień
kilku dzienników z Casablance, jakoby
generał Drude otrzymał instrukcye ogra-
niczenia się do defenzywy, donosi, że wia-
domość ta jest nieprawdziwa. Przeciwnie,
rząd udzielił generałowi Drude wskazówek
celem przejścia do ofenzywy, nie wytycza-
jąc mu jednak planu operacyjnego. Cle-
menceau oświadczył w interviewie, że do
Marokka będą wysłane posiłki.

Z caratu.

**Watykan zgodził się na język rosyjski
w seminariach duchownych!**

Petersburg. Rząd rosyjski zawarł z Wa-
tykanem konwencję w sprawie nauki hi-
storyi i literatury w języku rosyjskim w
katolickich seminariach.

**Zaprzeczenie wiadomości o pogromie
w Kiszyniewie.**

Kiszyniew. (Pet. ag. tel.). Rozpowszech-
nione za granicą pogłoski o pogromie, ja-
ki miał tu mieć miejsce onegdaj, są nie-
uzasadnione (?). Panuje tu zupełny spo-
kój (?).

Pogrom w Odessie.

Odessa. (Pet. ag. tel.). Nowozamianowa-
ny gradonaczalnik wydał rozkaz do poli-
ciji, w którym wskazuje na to, że pierw-
szym jej zadaniem jest uspokoić ludność
i położyć kres rozruchom ulicznym. Poli-
cya musi zawsze być panem ulicy i nigdy
nie może pozwolić, aby ktoś, kimkolwiek
on jest, samowolnie spełniał funkce po-
licyjne.

Wypadek jachtu carskiego.

Hangö. (Pet. ag. tel.). Carski jacht „Stan-
dard“ najechał o godz. 1/25 po południu
koło Horsö na skałę podwodną. Koło ja-
chtu znajduje się parowiec ratunkowy i
7 towarzyszących jachtowi łodzi torpedo-
wych. Car Mikołaj wraz z rodziną nie o-
puścił pokładu jachtu.

Petersburg. (Pet. ag. tel.). Według tele-
gramu ministra dworu, który znajdował
się na pokładzie cesarskiego jachtu „Stan-
dard“, okręt wczoraj o godz. 5 po połu-
dniu osiadł na mieliźnie w oddaleniu 12
mil angielskich od Hangö. Carska rodzina,
która jest w najlepszym zdrowiu, wraz ze
świtą udała się na okręt „Azja“.

Napad na pociąg.

Tomsk. Uzbrowiona banda napadła pociąg
pocztowy. Konduktor został zamordowany.
Banda zrabowała 100.000 rubli.

Sejm finlandzki.

Helsingfors. W sejmie finlandzkim przy
dyskusyi w sprawie udzielenia 20 milio-
nów rubli na wydatki wojskowe cesarstwa,
socyalni demokraci i agraryusze głosowali
przeciw, podczas gdy Szwedzi, młodo-
i staro-Finlandczycy oświadczyli się za
przyznaniem tej sumy.

Ostatecznie wniosek odesłano do komi-
syi skarbowej.

Ze stowarzyszeń i zgromadzeń.

* **Zebranie partyjne** odbędzie się w piątek
13 b. m. o godz. 7 wieczorem w lokalu miejskiej
Kasy chorych w Krakowie, Podwałe 12. Wstęp na
zebranie mają tylko towarzysze opłacający podatki
partyjne.

* **Baczność metalowcy krakowscy!** W pią-
tek 13 b. m. o godz. 7 wieczorem odbędzie się po-
lufne zgromadzenie metalowców w lokalu Związku
stow. rob. (Wiślna 5). Ponieważ są bardzo ważne
sprawy do załatwienia, uprasza zarząd o liczne i
punktualne przybycie.

* **Baczność krakowscy robotnicy kra-
wieccy!** W poniedziałek 16 b. m. o godzinie 8
wieczorem odbędzie się w sali Związku stow. rob.
(ul. Wiślna 5, II. p.) półroczne walne zgromadzenie
z następującym porządkiem dziennym: 1) Odczy-
tanie protokołu z ostatniego walnego zgromadzenia.
2) Sprawozdanie kasowo z ostatniego półrocza. 3)
Sprawozdanie z czynności zarządu. 4) Wybór człon-
ków zarządu. 5) Wybór 6 delegatów na kongres w
Wiedniu. 6) Interpelacye i wnioski. Koledzy zjawcie
się jak najliczniej.

Kursa telegraficzne.

Budapeszt, 12 września. Pszenica na październik
11'49 do 11'50. Pszenica na kwiecień 12'02 do 12'03.
Żyto na październik 9'78 do 9'79. Żyto na kwie-
cień 10'30 do 10'31. Owies na październik 8'18 do
8'19. Owies na kwiecień 8'56 do 8'57. Kukurudza
na wrzesień 6'88 do 6'89. Kukurudza na maj 6'99
do 7'— . Wszystko za 50 klg.
Oferty mierne. Chęć kupna lepsza. Usposobie-
nie spokojne. Pogoda: piękna.

Przepowiednia pogody.

Galicya zachodnia: Przeważnie pogodnie, słabe
wiatry, dość ciepło; pogoda utrzymuje się równo-
miernie nadal.

NADESŁANE.

(Za dział ten redakcyja nie odpowiada.)

Dr EMIL BOBROWSKI powrócił.

Ordynuje od godziny 3 do 5 popołudniu
Podgórze, Mickiewicza 24.

Dr L. FRIEDMANN

lekarz chorób kobiecych
powrócił

i ordynuje od 3—5 przy ul. Zielonej 12.

Dr Józef Liebeskind powrócił.

Zwracamy uwagę naszych czytelników na
rubrykę „Drobne ogłoszenia“ w dziale in-
seratowym „Naprzodu“ i prosimy, by ko-
rzystali z tej rubryki przy różnych oka-
zjach: czy to szukając lokatora na mie-
szkanie, czy też przy kupnie lub sprze-
dazy czegoś, przy poszukiwaniu pracy i t. p.

Maszyny do pisania

naprawia i czyści szybko i gruntownie
skład maszyn do szycia i warsztat
naprawy Ignacego Grossa w Krakowie,
Starowiślna 1 (naprzeciw gł. poczty).

Za treść ogłoszeń Redakcyja nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności.

Ceny ogłoszeń w nagłówku.

Drobne ogłoszenia

Za anons w „Drobnym ogłoszeniach” liczy się za każde słowo 6 hal., tytuł 20 hal.

Panna

do nauki modniarstwa potrzebna zaraz. Wiadomość w dziale inseratowym „Naprzodu”. 494

2 studentów szkół średnich przyjmę na mieszkanie lub z wiktem. Wiadomość w dziale inseratowym „Naprzodu”. 494

Rower

„Puch” najnowszy model luksusowy z wolnobieżącym kołem jast do sprzedania. Wiadomość w dziale inseratowym „Naprzodu”. 506

Pomadki

mieszane 1/2 klg. 1 K. 20 h. Herbatniki 1/2 klg. 1 K. 20 h. Karmelki nadziew. 1/2 klg. 1 K. Ciasta 6 h. Codziennie świeże. Poleca fabryka wyrobów cukierniczych Poselska 15, prowadzona pod osobistym kierunkiem Romualdy Pieczarki. 368

Winogrona stołowe codziennie świeże z krzewu zebrane najlepszej sorty przesyłka 10 funtów, franco 1 Złr. 75 ct. L. Alneu Versez 31 Węgry. 424

Miód pszczołny prawdziwa czysta patoka z własnej pasieki posyłam za pobraniem pocztowym w blaszankach 5-kg. wraz z opłatą pocztową i opakowaniem po 5 K 50 hal., ręcząc za czystość miodu. P. Stelmach, Sosnow, p. Siemikowce (Galicya). 543

Antracytu i koks dostarcza szybko N. Katzner w Podwojewódzkach. 544

Na nagniotki Niezawodna pasta nawet na zastarzałe nagniotki w aptecce E. Sokalskiego w Kętach. Dwa pudełeczka za zaliczką 60 hal. 474

Franciszek Maćkowski 525 **rzeźbiarz** Kraków, Karmelicka 9

podejmuje się wszelkich robót kocielnych, reparacji, antyków, wszelkich robót miedzarskich i reparacji wygniataczy. Wycinanie liter, herbów i znaków po niskich cenach.

LEKCYJ TANCÓW udziela Karol Kowalski ul. Garbarska L. 7.

Korzystajcie ze sposobności Do magazynu Zegarm.-Jubilersk. p. f. JÓZEF FEIL, w Krakowie, Grodzka 60. nadszedł wielki transport najlepszych zegarków, oraz biżuterii ze złota i srebra. Ceny niskie. Polskie cenniki wysyła na żądanie franco. 480

Kto szuka? zajęcia, posady, lekcji, robotników, służby, kto szuka mieszkania w mieście lub na lato sklepu znajdując się najłatwiej, ogłaszając w dziale drobnych ogłoszeń „Naprzodu”. Od wyrazu płaci się tylko 6 h., listownie także w markach.

Na reumatyzm

gościec, postrzał (ischias) i łamania poleca się uśmierzające nacieranie, od wielu lat ogromnie rozpowszechnione, przez wielu lekarzy ordynowane i przez znakomitości uznane

Linimentum Gaultheriae compositum z prawnie zarejestrowaną marką ochronną „NERWOL” 749

chemika dra Juliusza Franzosa, aptekarza w Tarnopolu. Cena flakonu 80 hal., 10 flakonów 8 koron, nie licząc opakowania i franko. Tysiące listów dziękczynnych do przegłędnięcia. — Dwa razy dziennie wysyłka pocztowa. — Do nabycia w każdej większej aptece, względnie w aptece chemika Dra JULIUSZA FRANZOSA w Tarnopolu.

Fortepiany i pianina

nowe i przegrane do sprzedania i wynajęcia ul. Dominikańska Nr. 1, II piętro. STANISŁAW BOROŃ.

Kupujcie

wszystkie artykuły spożywcze w handlu pod firmą **Wojciech Olszowski** Kraków, mały Rynek róg ul. Szpitalnej. 461

Części składowe

maszyn do szycia wszelkich systemów i konstrukcji, wyrabiane z najlepszego materiału sprzedaje **tanio** **Skład maszyn do szycia** Kraków, Starowiślna 1. Wysyłka na prowincję za zaliczką.

Upraszamy Szanownych czytelników, aby zamawiając lub kupując przedmioty, reklamowane w „Naprzodzie”, lub w ogóle korzystając z działu ogłoszeniowego, raczyli powoływać się na „Naprzód” jako na źródło, skąd informacje swoje zaczerpnęli. Takie powoływanie się bowiem wpływa na rozszerzenie ogłoszeń „Naprzodu”

Najlepszego gatunku igły, oliwy i innych przyborów do maszyn do szycia dostać można tylko

w składzie maszyn do szycia Kraków, Starowiślna 1. Wysyłka na prowincję za zaliczką.

ZOFIA BIESIADECKA

NOWOJORSKA GERMANIA

Towarzystwo asekuracyjne na życie

Generalna Dyrekcja dla Europy: Berlin, W. 64, Behrenstrasse 8, we własnym domu
Generalna Reprezentacja dla Austrii: Wiedeń, I. Stubenring 18, we własnym domu
Stan ubezpieczeń z końcem roku 1905 K 539,688.228—
Stan czynny według bilansu z końcem r. 1905 178,528.310—
Dochód za premie asekuracyjne i odsetki w r. 1905 30,748.986—
Nadwyżka z obrotu rocznego 1905 2,215.356—
Rezerwy z poprzednich lat dla udziału w zysku 11,718.647— } 13,934.003—

Szczególne korzyści

jakie daje Nowojorska Germania swoim ubezpieczonym są:

- 1) że udziela pierwszej dywidendy już po upływie pierwszego roku ubezpieczenia;
 - 2) że police po 3 latach od wystawienia są o tyle niezaczeplalne, że zachowują swą ważność, nawet gdy śmierć ubezpieczonego nastąpiła wskutek samobójstwa lub pojedynku, a nawet w takim wypadku skoro wniosek zawiera obiektywnie fałszywe deklaracje;
 - 3) że dozwolone są podróże i pobyt na całej kuli ziemskiej bez osobnej premii;
 - 4) że ponosi ryzyko ubezpieczenia na wypadek wojny, powołanych pod broń bez podwyższenia premii;
 - 5) po 3-letnim ubezpieczeniu może ubezpieczony, przy wstrzymaniu dalszego płacenia premii, żądać:
 - a) wykupu gotówką;
 - b) policy wolną od wszelkich dalszych premii;
 - c) rozszerzenia pełnego zabezpieczenia na wypadek śmierci, na szereg lat; cyfrowe świadczenia Towarzystwa są w policach tabelarycznie uwidocznione.
- Gdyby ubezpieczony w ciągu 3 miesięcy nie oświadczył się, natenczas przyjmuje się, że życzy sobie sposobu c) i polica zostaje automatycznie w mocy na całą kwotę ubezpieczeniową, może jednakowoż na życzenie ubezpieczonego, po złożeniu dowodu możliwości ubezpieczenia i po złożeniu zaległych premii wraz z odsetkami, jeszcze w ciągu dalszych 3 lat uzyskać pełną moc prawną.

Generalna agencja dla Galicyi, zachodniej w Krakowie, przy ulicy Jasnej L. 5 u p. Zygmunta Gleitzmana.

63 Towarzystwo nawiąże chętnie stosunki z osobami nadającymi się do akwizycji ubezpieczeń na życie, udzielając tymże korzystnych warunków.

Protokołowana firma Zakończona 1884 r.

Marek Feuerstein
skład maszyn rolniczych, do szycia i pomocniczych dla rękodzielników
Lwów, ul. Grodecka L. 59 (we własnym domu)
poleca wszelkie maszyny rolnicze, maszyny do szycia i robót peńcoszkowych. Maszyny i narzędzia pomocnicze dla ślusarzy, kowali, blacharzy, piekarzy, masarzy, oraz urządzeń dla prań. Rowery, silniki ognio- i elektryczne, kasy ogniotrwałe po cenach przystępnych. — Ugi w spłatach. Cenniki na żądanie darmo i oplatnie. Telefon Nr. 756. 423

Przez Wysokie c. k. Namienictwo koncesjonowane

Biuro podróży

Zofii Biesiadeckiej Oświecim (dworzec) sprzedaje bilety okrętowe do Ameryki

I, II i III kl. dla parostatków pociągów, oraz bilety kolejowe dla kolei północno-amerykańskich we wszystkich kierunkach. Ceny ściśle według taryf okrętowych i kolejowych. Bilety okrętowe do Kanady i bilety kolejowe kanadyjskie. Prospekty darmo i oplatnie.

Losowanie nieodwołalnie 9 listopada 1907 r.
Wiedeńska c. k. Loteryja policyjna
1 los kosztuje 1 Kor. — 1 Główna wygrana **Koron 30.000 Koron**
jak również II 5000 Kor. i III 1000 Kor. zostają w gotówce za najwyższym zezwoleniem Jego c. i k. apostoła. Mości i na żądanie wygrywającego po odciążeniu 10% i ustawowego podatku od wygranych, wypłacone. Losy można nabyć we wszystkich kantorach wymiany, kantorach loteryjnych i trafikach.
C. k. Biuro loteryj policyjnej mieści się obecnie we Wiedniu I. Schottenring 11 (w gmachu dyrekcji policyjnej).

SKŁAD MASZYN DO SZYCIA i Warsztat naprawy Ignacego Grossa

pod kierownictwem **JANA POJEGO**, mechanika specjalisty w Krakowie, ul. Starowiślna L. 1 (naprzeciw gł. poczty).
Wykonuje szybko, dokładnie i gruntownie naprawy maszyn do szycia wszelkich konstrukcji. Sprzedaje wszelkiego gatunku maszyny nowe, oraz używane w znakomitym stanie, jakoteż części składowe najlepszego gatunku do wszelkich systemów maszyn do szycia. Zamówienia z prowincji załatwia się odwrotną pocztą. Wszelkie naprawy mogą być uskutecznione w przeciągu 48 godzin. Ceny umiarkowane.

Każdy robotnik powinien kupić i przeczytać słynny dramat Gerharta Hauptmanna

Tkacze
(przekład Edmunda Libańskiego).
Ten wstrząsający dramat z życia robotniczego był długo lat skonfiskowany i grać go w teatrach nie było wolno.
Obecnie wydany przez nas jako książka na pięknym papierze z okładką rysunku art. mal. Henryka Uziembły jest do nabycia po cenie 60 hal. za egzemplarz (70 hal. z przesyłką pocztową) w wszystkich kolporterów parcyjnych oraz w Administracji „Naprzodu”, Kraków, ul. Sławkowska 29.

DRUKARNIA

Władysława Teodorczuka

w Krakowie, przy ul. Filipa 11

wykonuje dzieła, broszury, czasopisma, druki kupieckie i bankowe itd.

Specyalność: linoleoryty i druki artystyczne.